

Medforslagsstillere. Dette forholdter sig rigtig, men jeg tilstaaer, at det forundrer mig overordentlig meget netop fra dette ærede Medlems Side at høre sige om mig, at nu have Tiderne forandret sig, og at Forholdene og Personerne ogsaa have forandret sig derefter, rejsom om dette var Tilfældet med mig alene. Det selv Samme er Tilfældet med det ærede Medlem selv; han har indbragt det Forslag, vi havde for 3 Aar siden, men har han ikke nu indbragt et Lovforslag, som er heelt forffjelligt detsfra? Hvorledes vil da det ærede Medlem kunne bebreide mig, at jeg stiller mig saaledes til det foreliggende Forslag, som jeg nu gjør? Thi dette Forslag har ikke nogen videre Forbindelse med det andet Forslag, han sigtede til, og forsaavidt dette gamle Forslag, sammenholdt med det nye altsaa skulde bevise, at der er foregaaet en Forandring, saa er denne foregaaet ligesaa godt med ham som med mig. Endnu meget stærkere fremtræder denne det ærede Medlems forandrede Stilling ligeoverfor det, som den ærede sidste Taler fremsatte. Det, han udtalte, gik ud paa i det Væsentlige at indsaette her Hovedbestanddelen af det tidligere Forslag, der laa for her for tre Aar siden. Men nu sagde igaar den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 5te Valgkreds, at et Forslag, som indeholder det Væsentligste af hiint, vilde han ikke stemme for og ikke kunne tilraade at stemme for, og dette viser saa meget mere, at han har forladt det tidligere Forslag. Men, mine Herrer, før der kan gøres en begrundet Bebreidelse imod en Mand for at have forandret sin Mening, maa det, der ligger for, i det Væsentlige være det Samme som det, der tidligere laa for. Det ærede Medlem kan være forvisset om, at jeg ikke saaledes forandrer Ansættelse; forelaa det ældre Forslag paany her, vilde det faae min Stemme ligesaagodt som tidligere, og dette er altsaa et Beviis for, at min Betragtning af Forholdet ingenlunde er forandret. Det, man med hiint Lovforslag vilde opnaae, var, at en theologisk Candidat, der ønskede præstelig Bielse, kunde henvende sig derom, til hvilken Biskop han vilde, og for ham opløse forffjellige Ting, f. Ex. at han var fritagen for Værnepligt eller dog overgaaet i Forstærkningen, og at han isv-

rigt havde opfyldt de Betingelser, der fordrer for at blive ordineret; hvis Biskoppen da nægtebe at ordinere ham, skulde han kunne henvende sig til Kultusministeren for at faae kongelig Afgjørelse paa Sagen. Fremdeles i § 2, at naar Biskoppen ordinerede ham, skulde denne indstille Sagen til Kongen, og saa skulde Vedkommende, før han kunde udøve præstelig Virksomhed, have en Meddelelse derom fra Kongen, hvilket Sidste jo er den samme Grundsaetning som den, der gaar igjennem det Forslag, at Valget skal stadfæstes af Kongen. Og i en senere Paragraph heed det, at hvis hans Virksomhed senere skulde blive af den Natur, at den ikke længere kunde betroes ham, skulde Kultusministeren kunne forbyde ham at udøve den, indtil det ved Dom blev afgjort, hvorvidt han fremdeles skulde beholde den eller ikke — Det Tilfælde, som det foreliggende Forslag gaaer ud paa at gjøre lovligt, nemlig at ansætte en entlebiget Præst, kjendte — og det er det Mærkelige — det ældre Forslag slet ikke Noget til; det kjendte ikke til, at der kunde udøves præstelig Virksomhed af andre entlebigede Præster end tjenstlebiges Capellaner. Min Betragtning er saaledes den samme som den gang. Ogsaa her maa jeg holde paa, at der maa kongelig Stadsfæstelse til, før Menigheden kan anses for at være en Deel af den danske Folkekirke, thi, mine Herrer, saalænge en Menighed vil veeblive at være et frit kirkeligt Samsund, kan der ikke være Tale om kongelig Stadsfæstelse paa den Præst, der er valgt; det er kun, naar den fra et frit kirkeligt Samsund vil gaae over til at være en Deel af den danske Folkekirke, at der kan være Tale om, at det ikke bør stee uden ifølge kongelig Stadsfæstelse. — Det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds (Schjorring) tog et stort Tilløb for at bevise, at jeg skulde have gjort mig skyldig i, hvad han ansaae for en forstræffelig Selvmodsigelse, men han blev hurtig særddig med at behandle mig og satte sig igjen. Hvad han ikke kom til at opløse, skal jeg korettelig nævne, det var, at jeg under Forhandlingerne dengang havde sagt, at naar en Mand forøvrigt havde alle Egenstaber for at kunne blive Præst, blev han ikke en fordderret Person, fordi han manglede kongelig Udneevnelse, og at